

μπαγάζια

μπαγάζια κ. **μπαγκάζια**, **τα**, ουσ. [<βενετ. bagagia]. **1.** οι αποσκευές: «μόλις φόρτωσε τα μπαγάζια του στ' αυτοκίνητο, έφυγε». **2.** τα προσωπικά είδη που ανήκουν σε κάποιον: «όταν μάλωσε με τη γυναίκα του, πήρε τα μπαγάζια του κι έφυγε». (Λαϊκό τραγούδι: *τόσες πίκρες και φαρμάκια μαζεμένα στα μπαγκάζια μάνι-μάνι τα τυλίγω· περασμένα-ξεχασμένα· θα σου φύγω, θα σου φύγω, θα σου φύγω*).

- *παίρνω στα μπαγάζια μου ή φορτώνω στα μπαγάζια μου*, (ιδίως για γνώσεις ή εμπειρίες) κατακτώ, έχω στο ενεργητικό μου: «τόσα χρόνια στο εξωτερικό δεν πήρε τίποτα στα μπαγάζια του. Ανόητος πήγε, βλάκας γύρισε».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας